

Ishaja vsak ponedeljek in četrtek popoldne.
Stane za celo leto 15 L., za pol leta 8 L., za četrt leta 4 L. Za inozemstvo celo leto 85 L.
Na naročila brez dopolne naročnine se ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik: Polde Kemperle

GORIŠKA STRAŽA

Štev. 37

V Gorici, v ponedeljek 12. maja 1924.

Let. VII.

Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Oglasi se računajo po dogovoru. Štampa: STRAŽA v Gorici t. 16. n. urednik: Jameli 5. (prej Scuole).

Nauki slovenske politike.

Da je toliko navdušenih narodnjakov preskočilo za časa volilne borbe v nasprotni tabor, daje slovenski politik zelo važen nauk, in sicer ta, da se ne smemo v našem boju prav nič zanašati na tako zvano narodnjakarstvo. Če vidiš človeka, ki vpije na ves glas, da je neizprosni narodnjak in da je pripravljen žrtvovati za mili slovenski narod vse, kar ima, mu radi tega ne smeš še prav nič zaupati. Zanašati se smeš samo na značaj in ne na besede.

Ako vidiš na primer človeka, ki neusmiljeno izkorišča in slepari svoje sosede, ki je za denar že naredil v svojem življenju nešteto lumparij, bodi oprezen. In ko srečaš človeka, ki prodaja čast svoje žene in srečo svojih otrok, bodi previden, in naj kriči kolikor hoče, da je narodnjak.

Vseh koristolovcev, vseh izkoriščevalcev, materialistov, sleparjev in brezvestnežev se varujmo ne le v privatnem življenju, ampak tudi v politiki in tudi če se še tako bahajo s svojim narodnjakarstvom.

Zakaj moramo biti previdni? Zato, ker je stara resnica, da postane političen breznačajnejši najlažje tisti, ki je breznačajen že v zasebnem življenju.

Kdor je radi denarja in koristolovstva goljufal že na desno in levo, sleparil občino, sleparil sosede, o tem ne veš nikoli, ali ne pojde v svojih sleparijah tako daleč, da oslepari končno še narod. Ena nezvestoba privabi drugo, odpadništvo in neznačajnost v privatnem življenju rodi neznačajnost in odpadništvo v javnosti. Narodno odpadništvo je le končni zaključek in krona neznačajnosti v zasebnem življenju.

Narodno odpadništvo se ni izvršilo čez noč, ampak se je pripravljalo polagoma in neopazno v notranjosti breznačajnega človeka, dozorevalo je v njem tedaj, ko je še govoril navdušeno o milem slovenskem narodu.

Resnična in prava narodna politika ne sme torej iti za tem, da vpije ljudstvo ob vsaki priliki: »Zivio Slovenci!«, ampak mora ljudstvo vzgajati, da postane pošteno in značajno. Edino ljudstvo, ki je s svojim družinskim in sploh zasebnem življenju skozi in skozi pošteno, bo tudi narodno pošteno in zanesljivo.

Krščanska vzgoja ljudstva je najtrdnjša opora nele družinskega, ampak tudi narodnega življenja primorskih Slovencev.

Kdor misli, da bo rešil Slovence le z narodnim besedičenjem, ta izpodkopa nevede odporno moč lastnega naroda.

Naročajte širite
čitajte
»Goriško Stražo«

Kaj se godi po svetu?

Nemške volitve so izpadle približno tako, kakor je bila pisala »Goriška Straža«. Zmagali so komunisti in Nemška nacionalna stranka, vse ostale skupine so zgubile več ali manj poslancev. Najbolj so bili poraženi socialisti, ki se vračajo v parlament s 70 poslanci manj ko zadnjič. Ostali so sicer še vedno najmočnejša stranka Nemčije, kajti dosegli so nekaj več ko sto sedežev, toda njihova posodanjanja odločilna sila je zrušena. Na njihovo mesto stopa Nemška nacionalna stranka, ki se združila z nekaterimi kmetijskimi skupinami in postane tako prva in največja sila v berlinskem parlamentu. Od nacionalistov je odvisna odslej usoda vsake vlade, od njih bo doči razvoj nemške politike. Na Francoskem in Angleškem gledajo s skrbjo na zasedanje nemškega parlamenta, z napetostjo pričakujejo, kakšno stališče bo zavzela Nemška nacionalna stranka v pravljanju odškodnine.

Od te stranke je vse odvisno. Nacionalisti sicer nimajo absolutne večine v parlamentu, oni so v manjšini, toda moči imajo toliko, da povzročijo lahko v nemški politiki največje zmešnjave.

položaj, jim moramo razložiti razmere, ki so se razvile v zadnjem času med Francijo in Nemčijo.

Priprave za sporazum.

Na pritisk angleške vlade so Francozi v zadnjih mesecih začeli nekoliko popuščati. Sprejeli so angleški predlog, naj se preišče gospodarsko stanje Nemčije in ko se dožene, kaj Nemčija v resnici lahko plača, potem naj se določi šele svota, ki jo morajo Nemci redno in točno odšteti antanti. »Ne pomaga nič«, so rekli Angleži, »da vpijete vi Francozi Nemčiji: Plačaj toliko in toliko zlata«, ako Nemci ne morejo plačati. Od nikogar ne morete zahtevati, da vam da nekaj česar ne more dati. Ako hočete vi Francozi od Nemcev odškodnino, jim morate gospodarsko pomagati, da bodo mogli denar odkod vzeti. Ako jih pa boste gospodarsko vničili, ne boste prejeli ničesar. Nobena krava ni še dala mleka, ako ni imela kaj jesti.

Pod pritiskom Angležev so Francozi spoznali, da je zadeva o kravi resnična in sestavil se je odbor strokovnjakov, ki je preiskal gospodarsko stanje Nemčije. Strokovnjaki so predlagali, naj se ustanovi v Nemčiji posebna banka, ki bo s pomočjo antante popravila nemško valuto, predlagali so, naj se da Nemčiji mednarodno posojilo, da si pomaga na noge, zahtevali, naj se dovoli Nemčiji daljši oddih, med katerim ji ne bo treba plačevati odškodnine. Zato bo pa morala pozneje plačevati redno in točno in brez ugovora. Nadalje mora dovoliti Nemčija, da nadzoruje antanta vse njeno gospodarsko življenje, da ima be-

so pri razpisovanju davkov, da nadzoruje vse dohodke države itd. Če predloge strokovnjakov so obrili Angleži, Francozi, Belgiji in Italijani, odobrila jih je tudi nemška vlada ravno pred volitvami. Vsi prijatelji miru so se globoko oddahnili. Hvala Bogu! Po tolikih letih bojov in sporov, sendar bliža sporazum. Vsaj začetek je dober in že to mora vzvesti vse trezne ljudi v Evropi.

Sporazum zopet vničen?

V tem so prišle volitve. Komunisti in Ludendorffovi fašisti so šli v boj proti vladi in jo ljuto napadali, da je sprejela predloge strokovnjakov.

Najnotakdo ostro je napadala vlado tudi Nemška nacionalna stranka. Njeni voditelji so označevali v volilnem boju politiko vlade za »zločinsko blaznost« in zahtevali, naj ne izplača Nemčija nič vinarja vojne odškodnine antanti. In tudi če bi morala Nemčija zgoreti v plamenih revolucije, se je treba predzrim Francozom upreti. Boljše je, da pogoltnejo plameni Nemce in Francoze in vse Evropo, ko da bi bil nemški narod še nadalje suženj Francije. S takimi gesli je šla Nemška nacionalna stranka na volitve in 4. maja veliko zmago.

Kaj bo naredila sedaj, ko je treba iti od besed k dejanjem?

Njeni voditelji so prišli po zmagi v precejšnjo zadrego. Oni slutijo, da je lažje govoriti nego dano besedo izpolniti in zato so začeli izjavljati, da oni niso nasprotni sporazumu, da sprejemajo tudi oni predloge strokovnjakov, toda le pod gotovimi pogoji in če Francozi izpraznijo Porurje. Trudijo se na vse načine, da bi prepričali Anglijo in Francijo o svojih dobrih in postenih namenih in zagotavljajo svet, da se pogajanja med antanto in Nemčijo lahko nemoteno nadaljujejo. Naši braverji imajo zopet dokaz, kako se stranke spremenijo, ko pridejo na vlado. Sicer je pa Nemška nacionalna stranka prisiljena spremeniti svojo politiko, kajti ona potrebuje pomoč katoličanov in ti ji je ne dajo, ako ne postane bolj pametna in trezna.

Vpliv na francoske volitve.

Naj se Nemška nacionalna stranka zaklinja kolikor hoče, na Francoskem danes vedo, da so prišli v Berlinu do moči hudi nasprotniki Francozov. Zmago nemških nacionalistov bo Poincaré izkoristil. Izid nemških volitev je francoske nacionaliste in militariste močno okrepil, zakaj sedaj lahko vpijejo volilecem, da je treba silo zlomiti s silo, da se mora nemška predzrnost ukloniti le s politiko železne pesti. Sporazum med Francijo in Nemčijo postane zopet silno težaven. Edino ko bi na Francoskem zmagala kljub vsemu temu zveza demokratičnih strank nad Poincaréjem, edino v tem slučaju bi se pogajanja med Nemčijo in Fran-

cijo mogla z uspehom nadaljevati. Ko to pišemo, je odločitev še padla. Večrajšnje nedeljo so se namreč zvršile volitve na Francoskem in odločile evropsko politiko za bodoča leta.

Gre za to, ali se nadaljuje v Evropi politika kapitalističnega militarizma, ki bo obremenila s težkimi davki tudi našo državo, ali pa blazno oboroževanje nekoliko poneha, da se narodi vsaj nekoliko oddahnejo od neznosnega davčnega pritiska, ki jih muči in davi že leta in leta.

Iz slovenske politike.

Svoječasno smo poročali, kako je prišlo med Slovensko ljudsko stranko in skupino okoli tednika »Avtonomista« do popolnega preloma. »Avtonomist« je začetkom podpiral avtonomistično politiko Slovenske ljudske stranke in jo zagovarjal posebno v krogih slovenskega razumnštva. Pred par meseci je pa začela politika »Avtonomista« ubirati nova pota. Vedno bolj odločno je zagovarjal »Avtonomist« politiko Radiča in ponavljali so se prikriti napadi na S. L. S. »Avtonomist« je zahteval na primer, naj zapuste slovenski poslanci Belgrad, očital je S. L. S., da ni dovolj republikanska itd. itd.

Republikanska stranka.

Naravno je, da je S. L. S. oporekalo svoje pristaje na te napade in jim povedala, da skupina okoli »Avtonomista« ni več zaveznik, ampak nasprotnik Ljudske stranke. Povedala je svojim pristajem, da je »Avtonomist« zastopnik Radičeve politike med Slovenci in da se je treba po tem ravnati. »Avtonomist« s svojim urednikom A. Prepeluhom je ogorčeno protestiral in označil take očitke za krivične in neresnične, odločno je zanikal vsak političen sporazum med »Avtonomistom« in Radičem.

Toda ni minulo niti par mesecev, ko se je izkazalo, da je »Avtonomist« res predstavnik Radičeve politike v Sloveniji.

Prepeluh je ustanovil stranko slovenskih republikancev in sedaj izpeljuje po Sloveniji svojo strankarsko organizacijo. Voditelji Radičeve stranke priznavajo javno, da je sklenil Radič s Prepeluhom poseben sporazum za nastop pri volitvah.

Sedaj je slepomišenja konec, razmere so se razčistile, kar je treba v interesu politične iskrenosti in poštenosti le pozdraviti.

Politična razcepljenost med Slovenci

je pa pri tem postala še večja. Mesto da bi se Slovenci organizirali recimo v tri velike stranke, jih imajo sedaj že na ducate. Slovenci imajo Demokratsko stranko, Samostojno kmetijsko, Narodno socialistično, dvoje socialno demokratičnih, komunistično, Radikalno, Slovensko ljudsko, Narodno napredno in Bog zna še kakšne druge stranke. K tej nepotrebnosti mnogobrojnosti strank se je pridružila sedaj še republikanska.

Iz kakšnih razlogov se je ustanovila? Kakšni potrebi slovenske

ga ljudstva je odgovarjala? Ali ne izvršujejo že druge stranke isto nalogo ko republikanska in morda celo boljše in uspešnejše?

Ali je bila potrebna?

Geslo, katerega je vrgla med narod, je republika. V resnici ni pa to nič posebnega. Republikanska je tudi komunistična stranka, republikanči so socialisti, večji del pristašev Ljudske stranke je tudi republikanskega mišljenja, kakor je sploh večina sodobnih ljudi za republiko. Če nima torej stranka današnjih dni drugega ko republiko, je to prava revščina in se sploh ne splača, da se ustanovi.

Sicer so danes vsi pametni ljudje mnenja, da se ne splača tako grozno vpiti po republiko, ker imamo na svetu tudi ognusne kapitalistično-militaristične republike, v katerih se ljudstvo nesramno zatira. Glavno je kakšna je država v notranjosti in ne kdo jo slučajno na zunaj predstavlja. Ko se vsebina države spremeni, se spremeni potem kar sama od sebe tudi oblika. Tako uče n. pr. tudi komunisti.

Zato odgovarja prav dobro „Domoljub“ „Avtonomistu“:

SLS je sklenila leta 1922. v Celju, da je v njenih vrstah mesto tako za odkrite republikance kakor za monarhiste. Slovenski ljudski stranki je vprašanje monarhije ali republike vprašanje druge vrste, glavno vprašanje ji je in ji bo ostalo, da pride ljudstvo povsod do svoje popolne besede, da povsod ljudstvo zavladava. Oni, ki so na vrhu, pa se naj imenujejo kralji ali prezidenti, imajo pa to nalogo in pravico, da vršijo ljudsko voljo. Na Angleškem imajo kralja, pa ima ljudstvo vso oblast v rokah, na Francoskem imajo republiko in prezidenta, in vendar je Francoska najbolj vojaška in najbolj kapitalistična država na celnem svetu. Ne gre torej za ime, gre za vsebino in za to, čigava volja je merodajna: ali volja ljudstva ali onega, ki je na vrhu.

Kako Radič pojmuje republiko?

Tako in nič drugače pojmuje tudi Radič in pojmujejo vodilni njegovi politiki svojo republiko, s katero so šli v volivni boj. Oni hočejo, da pride ljudska volja in beseda naroda do popolne veljave.

Cerovškov gospod.

Življenje Valentina Staniča.

(Spisal Joža Lovrenčič)

V Trnovskih Klancih so dotekli romarski voz. Romarji so bili izstopili.

»Ali boste imeli še kaj prostora?« je poprašal Cerovšek in še pripomnil, da rad odrine zato tudi evančarico.

»Bi bilo še nekaj,« je odvrnil voznik, »samo klanec moramo premagati.«

Oče Cerovšek je bil zadovoljen in mati tudi. Ko sta konja privlekla voz na trnovsko polje, so romarji spet zasedli svoja mesta in dali še Cerovškova prostora. Romarje je bila hoja osvežila, pregnala jim je spanec in ko je ena izmed romaric začela, so pritegnili vsi in v tiho noč se je oglašala romarska pesem:

Dolga je rajza
in temna bo noč,
sprosi nam, Marija,
nebeško luč...

In iz ene pesmi so prišli v drugo in ko so se onkraj Zage peljali mimo Boke, ki je šumeč v veli-

če se to doseže, potem so uveljavljali svoje nazore o republiko, pa če tudi v Belgradu na čelu drže kralj. Tudi njim gre za stvar ne za besede. Radič sam je izjavil, da je zanj Angleška, ki ima kralj, pravzaprav republika, ker ni res ljudstvo vlada.

DNEVNE VESTI

† JANKO SEDEJ.

Včeraj 11. t. m. je umrl na Grahovem daljšem bolehanju vlč. g. vikarij Janko Sedej, brat prevzvišenega knonadškofa. Rojen je bil 10. maja 1867 Cerknem. V mašnika je bil posvečen 7. okt. 1888. Služboval je najprej kot kaplan v Tolminu, potem kot vikarij v Borjani, Krombergu in Levpi. Iz Levpe je moral bežati in je bival ob begunec v Si. Vidu pri Zatičini in Dolenjski. Po vojni je bil par let v Oblokah, zadnje čase pa na Grahovu. Bil je zelo nadarjen mož. Poznalje vse slovanske jezike in se je bavil tudi z godbo in petjem. Ker je bil izredno blagega in plemenitega srca, odpril rok in vesel družabnik, so ga povod radi imeli. Čeprav so široki krugi njegovih znancev in prijateljev in vedeli, da bolega, bo vest o njegovi smrti vendar vsakega brdsko zadala. Prezgodaj si nas zapustil, dragi Janko! Večni mir in pokoj Tvoji duši! Spavaj sladko v zemlji, katero si tako plamteče ljubil. Prevzvišenemu in vsem ostalim sorodnikom iskreno ožalje!

KONCERT THIERRY-BETETTO. o katerem smo objavili spored v zadnji številki našega lista, pomeni za Goričane izreden dogodek. Gospa Thierry-Kavčnikova velja v Jugoslaviji kot prvovrstna umetnica, ki je dosegla s svojimi nastopi velike uspehe. Njen glas je obsežen, topel in čist.

Gospod Julij Betetto je že nastopil v Gorici. Spominjam se takratnega njegovega nastopa v Goriški čitalnici, kjer je s svojim glasom slavil prave trijumfe. Od takrat je poteklo mnogo let, njegov glas se je od tedaj močno razvil.

Pel je na operi v Ljubljani in nato mnogo let na dvorni operi na Dunaju, kjer je nastopil nad 1500 krat z ogromnim uspehom. Dunajski kritiki mu priznavajo izredno muzikalno inteligenco. S svojim mehkim, prožnim

kem in obilnem slapu padala iz visine čez pečino na prod, je romarji niso slišali. Vsi so peli vneta in iz sreča:

K tebi, o Marija,
gremo romarji,
vsi potrebni, o Marija
Tvoje pomoči.

In še zaupnejše, še iskrenejše so nadaljevali, proseč Višarsko Mater:

O Marija s svetih Višarij,
ti nas varji, nam pomaj,
in veseli bomo peli

Tebi zdaj in vekomaj!...

Tako so pripeli skozi Dvor v Bovec ob zgodnji jutranji uri in voznik je zapeljal voz v Redarjevo dvorišče. Pri Svetem Urhu je zvonilo k maši in romarji so šli v cerkev. Tudi Cerovškova.

Velika je očetova ljubezen, materina je večja: otroka spremlja vedno in povsod na vseh njegovih potih in naj bo še taka razdalja med njima, blizu sta si, pogovarjata se, slutita se, drug za drugega vesta.

Cerovsku se ni mudilo iti iz Boveca.

»Odpočijva se,« je menil, ko sta sedela pri Redarju ob skutni juhi; »če greva enkrat popoldne, pri-

Potrata sil.

Kakšen pomen ima torej republikanska stranka? Popolnoma nobenega. Ona ne pomehi nič drugega ko nespametno potrato sil, brezplodno cepljenje političnih moči Slovencev.

in obsežnim basom si je priboril ime, da mu v svetu ne najdemo zlepa para. Na klavirju spremlja oba umetnika naš odlični znanec, g. Srečko Kumar. Pred goriškimi se bo vršil koncert še v Postojni, dne 18. t. m. pa v Vipavi in ne v Ajdovščini, kakor je bilo pomotoma objavljeno.

LEPA KNJIGA.

Za veliko noč je izdal g. Finžgar nov zvezek svojih spisov. Večji del tega zvezka zavzema „Dekla Ančka“, ki je po sodbi strokovnjakov najbolj dovršeno Finžgarjevo delo. S preprosto, a močno besedo zapleta pisatelj usodo dveh poštenjakov, hlepa Janeza in deklo Ančke, ki sta se spoznala in našla po pameti in srcu, pa so jima okoliščine vrgle na pot polno gorja. O delu nadrobno govoriti je odveč; po prvih straneh že obvlada bralec iskrenostjo in globino vsebine do konca. Dekli Ančki je pridana še zgodba „Srečala sta se“, ki kaže Finžgarja na poti do svoje mojstrske besede. Celoten zvezek je dragoceno, lepo delo po vsebini in obliki. Kupiš ga lahko v Knjižarni K. T. D.

SAMOSTANU NA SV. GORI

je priznala država italijansko državljanstvo. S tem je zagotovljena božji poti vojna odškodnina in tako smo gotovi, da se bosta cerkev in samostan obnovila.

ZA POTUJČEVANJE.

Trzaski odsek društva, ki mu pravijo „Skrbstvo za odrešeno Italijo“, je ustanovil doslej laške vrtee v Tolminu, Kanalu, Kobaridu, Bovecu in v zadnjih tednih še na Žagi, pri Sv. Luciji na mostu, v Volčah, v Podbrdu, Cerknem in Idriji. V kratkem otvorijo vrtee tudi v Naborjetu, Zabnicah, Rajblju in Bol. peči, ki je spadala pred vojno pod Kranjsko. Pripravljen je načrt za vrtee v Podgradu v Istri, v Dolini, Matuljah in v Lečih. Celokupni program obsega otvoritev 250 vrteev!

deva lepo v hladu pod večer na Višarje.

»Kaj bi odlašala«, je silila mati, »dosti ljudi bo. Prej ko prideva, prej opraviva. Ne da mi miru, srce me čudno vleče, da bi bila že kar najrajši gori!«

»Do večera bova. Kar počij, da pojdeš lože!«

»Pojdiva, bova pa med potjo večkrat počivala.«

Cerovšek ni več ugovarjal in že dopolne sta prišla pod Višarje do Mrzlega studenca, odkoder se je vspenjala izhojena strma steza v goro k Marijinemu svetišču. Trudne so bile noge, težko so romarji hodili, a vendar so spotoma gruče romarjev pele in molile.

Ko so prišli na polog, s katerega so ugledali cerkev, je romar za romarjem postal in se prekrizal, vzdihnivši k Mariji z zaupno prošnjo. Tudi Cerovšek. Cerovškova pa je pokleknila.

Tedaj je stal tam gori blizu cerkve na vrhu gore mlad gospod, visokorasel, koščenege, ostrega obraza, z visokim čelom, izpod katerega je gledalo dvoje rdeče se spreminjastih oči na stezo, ki se je vspenjala od Mrzlega studenca. Okoli njega so se zbirali še drugi

SLOVESNA OBLETNICA.

„Pučki Prijatelj“, glasilo „Političnega društva za Hrvate in Slovence v Istri“ obhaja letos 25 letnico. Ustanovitelj tega lista je bil veliki škof Anton Mažnič, ki je umrl kot pravi narodni mučenik v pregnanstvu.

NA ČEŠKO-SLOVAŠKEM

je tudi težko živeti. Sedaj je tam 195 tisoč delavcev brezposelnih.

AMERIKANSKI PARLAMENT

v Washingtonu ima tudi veliko knjižnico s knjigami v vseh jezikih. Neki naš rojak si jo je ogledal meseca aprila in našel v njej tudi eno slovensko knjigo: Miroslav Vilhar „Jamska Ivanka“ iz leta 1850.

VEČ KO 3000 ČASOPISOV

izhaja na Češko-Slovaškem. Od teh jih odpade 650 na Nemce, Ogre in druge narode.

DEMONSTRACIJE V ŠIBENIKU.

Preteklo je 50 let, od kar je umrl pisatelj Nikola Tommaseo, Hrvat iz Dalmacije, ki je pisal povečini v italijanskem jeziku in proslavljal Italijo. Rodil se je v Šibeniku. Italijanski poslanec Orano se je peljal v Šibenik, kjer je hotel imeti govor, da proslavi spomin pesnika. Toda Hrvatje so priredili proti njemu demonstracijo, tako da se je moral brez proslave vrniti preko Zadra domov. Belgrajska vlada je zaprla voditelje demonstracije in prosila Rim oproščenje.

ZOPET ENA DRŽAVA V ROKAH DELAVSTVA

V Južni Avstraliji je zmagala delavska stranka, ki prevzame vlado. Predsednik južnoavstralske vlade bo Ivan Gunn, ki je bil nekoč trgovski vajevec, nato sprevodnik cestne železnice in končno voditelj delavske stranke. Njegova mati je bila vdova z devetimi nepreskrbljenimi otroci.

PRETEKLI MESEC

je vlada znižala plačo železničarjev, ne da bi bile padle cene življenskih potrebščinam. Sedaj vre tudi v vrstah fašistovskih železničarjev.

SE NE ZGODI VSAKI DAN.

Štefanija Pojavnik je šla s svojim možem po mestu, ko jo nenadoma obide slabost in jo spravijo hitro v hišno vožo, kjer je po nekotikem času povila dvojčka. Nato so jo odpeljali v bolnišnico usmiljenih bratov. Mlada 22 letna mati je čila in vesela, otročiča sta zdrava.

romarji, se razgledovali in ugotavljali, kje leži njihov dom.

Mladi gospod je poslušal govornico. Ko je ujel tolminsko narečje, je poprašal moža Tolminca:

»Kako, kako, bo kaj dosti romarjev iz Vaših krajev?«

»Dosti jih je že gospod, še jih pa pride danes. Tudi s Kanalskega gredò, če prav imajo bliže na Sveto Goro.«

»Tudi s Kanalskega?« je poprašal gospod vidoma vzveseljen in oči so mu zaigrale v čudnem blesku.

»Tudi«, je potrdil Tolminec.

»Vsaj za enega moža in ženo vem. V Trnovskem Klancu sta nas dohitela in potem prisledla. Do Boveca smo bili skupaj. Tam smo pustili voz in šli potem vsak s svojo družbo naprej.«

»Potem bosta kmalu tukaj?«

»Kmalu utegneta priti, če se merite, ali ste iz naših krajev, ko tako poprašujete po dolincih, kar kor nam pravijo Bovečani?« je še poprašal Tolminec.

»Sem«, je odgovoril mladi gospod in še rekel Tolminecu zbogom ter hitro odšel z vrha proti cerkvi.

(Dalje)

ZBOROVANJE NARODNIH
MANJSIN

bi se moralo na predlog Radiča vr-
šiti jeseni na Dunaju, je avstrijska
vlada prepovedala.

ZMERNI SOCIALISTI

se baje ne vdeležte otvoritvene seje
parlamenta 24. maja, in sicer iz dveh
razlogov: prvič ker hočejo protestirati

proti fašizmu in vladi in drugič ker
ne marajo iti v fraku in cilindru k
seji.

PECATENJE SODOV.

Urad za mere in uteži na trgu Sv.
Antona v Gorici bo od 15. maja dalje
pečatil zopet sode, in sicer ob pon-
deljkih, torkih in sredah od 9. do 12.
ure, na kar opozarjamo naše kmete.

Kaj je novega na deželi?

TOLMIN

Na tolminskem sodišču vlada naj-
hujša zmešnjava, odkar so dobili potni
list slovenski sodniki in uradniki. Za-
stoj čakaš, da se razpiše razprava,
ali da rešijo vlogo zakaj peščica ljudi,
ki je še ostala ne zmore vsega dela in
spisi se gromadijo in gromadijo in
bodo kmalu prišli do stropa. Ubogi
ljudje, ki imajo posla na sodnji.
Njihova potrpežljivost mora biti ju-
naška, da ne škripajo z zobmi od ne-
volje.

To so dobre nove dobe, to so ve-
likanski uspehi mrachi-peternelli-ban-
dellijske stranke, te največje dobrotni-
ce slovenskega ljudstva. Krono
svojega patriotskega dela bo dosegla
tedaj, ko ne bo na Tolminskem niti
enega slovenskega uradnika več in se
bodo posluževali domačini na domači
zemlji tolmačev. Bog živi zaslužno
stranko!

KOSTANJEVICA.

V našem kraju se je zgodila te dni
strašna nesreča, ki je pretresla vso
okolico. Leopold Godina in njegov
prijatelj Viktor Sparal sta nabirala
na pobočju hriba I'ajti železje in iz-
streljeno municijo Viktor udari z mo-
stikom v mino, ki se razstrela s strašnim
treskom. Nesrečnica je odneslo in
vrglo več metrov daleč, kjer je obležal
mrtev. Kamenje in železo ga je hudo
razmesarilo na psih, na nogah in na
glavi.

Godina je bil k sreči precej odda-
ljen od tovariša in tako si je rešil živ-
ljenje. Kljub temu je težko ranjen na
več delih života.

Mrtvega Viktorja so prenesli v
mrtvašnico na pokopališče.

Preostalih naše iskreno sožalje.

AJDOVSCINA-STURJE.

Naš trg leži na važni, zelo stari
cesti, na kateri je bil že za časa rim-
skega cesarstva velik promet. Pred
približno dvatisoč leti so rimski vojaki
korakali mimo naših krajev proti
Ljubljani, ki se je tedaj imenovala
Emona. Na naših tleh se se vršile v
tistih časih tudi bitke in Rimljani so
sezidali tukaj posebno vojaško tabo-
rišče za svojo vojsko. Da so te stvari
resnične, se je izkazalo te dni, ko so
domačini pri prekopavanju zemlje
našli poldrugo sto kovanih novcev iz
tistih časov. Denar je po večini iz
bakra in nosi na sprednji strani gla-
ve različnih rimskih cesarjev iz prvih
stoletij po Kristusu. Našel se je pa
tudi denar iz časa rimske republike.
Ker so kovani novi lep donesek k
zgodovini naših krajev, se izkopava-
nje nadaljuje.

SOLKAN.

Higijenične razmere so v naši ob-
čini pod vsako kritiko. Mesarji ko-
ljejo živino tik državne ceste in v
osrčju Solkana. Kri zaklane živali
vplivajo kar v občestni jarek, kar pov-
zroča zlasti sedaj v poletnem času
grozen smrad. V obrambo higijene
pozivljamo pristojno oblast, da zatre
to nesnago, ki ji menda ni para na ce-
lem Goriškem. Klavnica se zida že tri
leta, a le končana noče biti, tako da
služi le za streho ciganom, ne pa
svojemu namenu. G. komisar! Zahte-
vamo od vas, kot upravnik občine,
da poskrbite, da se že vendar enkrat

klavnica dokonča, drugače bomo
kot davkoplačevalci primorani sami
ukreniti potrebne korake, da se ta
nedostatek, ki je celej občini v sra-
moto, takoj odpravi.

Domačini.

DOL PRI OPATJEMSELU.

Ivan Vižintin je pasel čredo ovac
in je sedel pri tem v travo. Kar se
priplazi kača in ga piči v desno roko.
Dvanaestletni deček je začel prestra-
šen vpiti, pritekli so na pomoč ljudje
in fant je bil prepeljan z največjo
naglico v bolnišnico. Ker je kri precej
zasturpljena, je stanje Vižintinovo
nevarno.

IZ IDRJE.

V nedeljo 11. maja je praznovalo
Kat. delavsko društvo tridesetletnico
obstoja. Društvo je ustanovil l. 1893ega
g. Fr. Osvald. Tekom svojega obstoja
je vzgajilo nebroj mož, ki stoje danes
na krmilu prosvetnega, verskega in
socialnega gibanja. Slavnost je bila
odsev energije in domačnosti, s kate-
ro se upravičeno lahko ponaša to de-
lavno društvo.

Dopoldne so se člani in članice
polnoštevno udeležili društvene ma-
še pri kateri je mogočno prepeval
društveni moški zbor. Pri slavnostni
seji, kateri je prisostvoval tudi g. taj-
nik Prosvetne zveze, so vsi odbori:
centralni in odsekovni podali svoja
poročila in si začrtali smernice za
bodoče delo. Zvečer je bila v lepo
okrašenih sobah društvenega doma
primerna slavnost, pri kateri so na-
stopili razni govorniki, deklamatorji,
močni pevski in izurjeni godbeni zbor.
V imenu Prosvetne zveze je častil
društvo zvezni predsednik g. inž.
Rustja. Slavnost je v prirčnem do-
mačem krogu potekala v splošno za-
dovoljnost. Naj bi Kat. delavsko
društvo še nadalje lepo prosperalo in
vzgojilo nebroj značajnih fantov in
deklét!

ZALOŠČE.

V torek zvečer dne 29. m. m. je pred-
sednik našega društva g. Josip Lisjak
povabil vse člane k skupnemu sestan-
ku, da se poslovimo o fantov, ki so
imeli iti k vojakom. Najprvo jih je v
prirčnih besedah pozdravil predsed-
nik in se jim zahvalil za zvestobo, s
katero so postrtovalno delali za
društvo. Izrazil je tudi upanje, da se
vrnejo v naročje domače zemlje tak-
šni kot odhajajo: neomadeževani na
duši in telesu. Za njim se je navdu-
šeno poslovil od fantov g. Franc Kav-
čič iz Dornberga. Opominjal jih je
zlasti naj ne pozabijo, da so zrastle na
slovenski zemlji. H koncu je govoril
lepe, vspodbudne besede še g. orga-
nist Josip Saksida iz Dornberga.
Zahvalil se je fantom za pridnost in
vstrajnost pri petju ter jih pozivljaj,
naj tudi v tujini ne pozabijo sloven-
ske pesmi. Poslavljali smo se, zato so
bila naša srca žalostna, a drugače je
bil prav lep večer. Fantje, na veselo
svidenje!

Udeleženc.

RIHEMBERK.

Kdor jih ne pozna, bi ne mislil, ka-
ko znajo tukajšnji „vitezi“ napraviti
iz navadnega fantovskega preklanja
političen kšeft. Povemo pa novodo-
barjem, dami ne odobrujemo takih

činov, kakor se je zgodil v Cvetro-
žu 7. m. m., ampak jih strogo obsoja-
mo. Da so pa postali naši fantje tako
bojevitni ni čudno. Bolj čudno je pa,
da je zadnje ponočne napade odpad-
niško klasilo tako zamolčalo in pre-
zrlo?! Če se širi podivjanost ni nič
čudnega. Saj sta minula že več ko 2
meseca, odkar nas je Kalinova arma-
da razgnala iz društvene sobe in se
potem nismo več zbrali. Pač smo imeli
pa priliko učiti se vaše omike. Zato
ni presenetljivo, če vaše naznačajno
trobilo vzklika, da bo kmalu prišli
do zaželjenega cilja. Kar bomo vsi
zrli vihteti manj nelo, bomo prist-
pili k m. ker to nas učijo in je
surovelost vaš cilj.

SV. KRIŽ NA VIPAVSKEM.

Naš komisar je zelo praktičen. Ra-
zun z ljubavnimi zadevami in z obi-
skovanjem gostilen, se zelo rad bavi
z zadevami, kjer gre za svetle lirce.
Sedaj se je popolnoma svojevoljno
spravil na razdelitev premoženja biv-
še občinske aprovizacije. Nimamo
nič proti pravični razdelitvi, smo pa
odločno proti samolastnemu postop-
panju komisarjevemu. Preostanek od
aprovizacije ni občinska last, še manj
pa komisarjeva. To je lastnina vseh
tistih občinarjev, ki so v času vojne
in še potem kupovali živež pri občin-
ski aprovizaciji. Komisar Lužik, kdo
vam je dal dovoljenje, da preko pra-
vih lastnikov s pomočjo par od vas iz-
branih oseb po svojem načinu delite
denar! Poznamo vaš namen: „Denar
naj se razdeli, da bo ljudstvo uvidelo,
kdo mu hoče dobro“. Zato zahtevamo
z vso odločnostjo, da skličete prav
vse upravičence občinske aprovizaci-
je na posvetovanje, kjer naj se koneč-
no določi, na kakšen način naj se raz-
deli denar. Dosedanji vaši in vaših
zaupnikov sklepi so pa ničevi in pro-
fitizakoni. Bodite prepričani, da bomo
našli pota, da vas bomo o tem teme-
ljiito poučili.

Več meščanov.

ROČINJ.

Lovska sreča je, kakor sploh vsaka
sreča, zelo opoteča. To sta izkusila
tudi dva tukajšnja mlada „loveca“, ki
sta izplačala 120 lir najemniku lova g.
Jerkiču v izogib hujših posledic, ker
se jima je „lov“ na srne ponesrečil.
Ta znesek je g. Jerkič, fotograf v Go-
rici daroval tako-le: vrlému lovskému
čuvaju Soviščeku 50 lir, Slov. sirotišču
35 lir, Slovenskemu Alojzijevišču 35
lir. Ne vemo, če bosta „loveca“ še več-
krat poskusila drag špas!

IZ OSEKA.

Dne 8. t. m. je umrl v tuk. občini g.
Rijavec Josip, podomače Job, v 70.
letu svoje starosti. Vedno veselega in
dobrega moža je poznala pač vsa
bližnja in daljna okolica. Do zadnje-
ga dihajaja je bil pri zavesti. Tik pred
smrtjo je pozdravil znance: z Bogom!
Naj počiva v miru, bodi mu lahka do-
mača zemlja!

IZ VIPAVSKEGA.

Križki snop slovenske lulke privo-
ščimo prav iz srea „Novi dobi“ pa tu-
di nekaterim visokim gospodom, ki
jim je v čast, da so z lulko povezani v
snop. Prav nič vam nismo nevoščlivi.
Če bi radi vedeli zakaj ne, gospodom
lahko vstrežemo. Zidovi govorijo o le-
pih rečeh.

VIPOLŽE.

Neznana gospoda je udrila v stano-
vanje Franca Kristjančiča skozi ok-
no, ki drži na cesti. Da je prišla no-
ter je morala prej razbiti šipe, kar
je storila, ne da bi bil kdo slišal. Od-
nesla je 30 kilogramov gnjati, in 20
kilogramov slanine in druga živila.
Za nekaj časa bo že zadostovalo.

Kristjančič je stvar naznanil orož-
nikom, prišel bo torej brez skrbi do
svojega blaga.

BUDANJE.

Pri nas imamo 140 šoloobveznih o-
trok. Vsi ti so izročeni eni učiteljei.
Zaprosila je zato pri okrajnem šol-
skem nadzorništvu v Postojni, da bi ji
poslali pomoč. Okrajni šolski nadzor-
nik je to obljubil in tudi storil. Toda
poslal je šolsko pomoč mesto k nam v
Vipavo, kjer imajo 145 otrok in so bili
že trije učitelji. Sedaj je prišla v ose-
bi učiteljice Sfiligoj še četrta. Tako
skrbe višja šolska oblastva za pouk
naših otrok in izobrazbo ljudstva.
Res lepa skrb.

PEVMA.

Alojzij Boškin se je vračal na ko-
lesu iz Gorice in se je vozil mimo
Pevnice, ko se mu sprednje kolo na-
nadoma zdrsne. Nesrečni Boškičin pa-
de s kolesa in se pogrezne v strugo
spodaj tekočega potoka. Ranil se je
na levem senu in se je potolkel po
životu. Nadejati se je, da kmalu
okreva.

PODMELEC.

Domačin Peter Kogoj je popravljaj
električno žico in stal pri tem na 12
metrov visoki lestvi. Kar se mu iz-
podmakne noga in pade z vso težo na
tla. Nesrečni mladenič si je razbil
črepinjo in se je močno potolkel po
vsem životu. Prepeljali so ga v Gori-
co, kjer se zdravi v bolnišnici. Želimo
mu, da bi kmalu okreval in se vrnil
zdrav domov.

VREME.

V Vremah je dne 8. t. m. ob 6.15
mirno v Gospodu zaspal preč. g. žup-
nik Mirko Rodič. Blagi pokojnik je
bil rojen v St. Jurju pod Kumom na
Dolenjskem, kjer je njegov oče učil-
teljeval. Povsod priljubljen, vedno
postrtovalen je služboval po raznih
krajih bivše Notranjske, slednjič kot
župnik v Vremah. Pri svoji naporni
službi — opravljal je poleg župniških
poslov tudi kaplansko službo — se je
prehladil in nagla sušica ga je spra-
vila v najlepši štiridesetletni moški
dobi v prezgoden grob. Pogreb se je
vršil 10. t. m. ob navzočnosti številnih
gg. duhovnikov.

Počivaj v miru blagi Mirko! Na
svidenje!

MESTNE NOVICE

BREZ VODE.

V petek zjutraj se je pokvaril vo-
dovod iz Kronberga in tako je ostal
velik del goriškega mesta brez vode.
Le vodnjaki, ki črpajo vodo iz Soče,
so tekli. Zenske so se zbirale s škafi
in vrči kakor za časa največje suše
pri vodnjakih in oskrbele za silo svo-
je družine z vodo. Sedaj je vodovod
zopet popravljen.

NEUMORNO DELOVANJE GORIŠ-
KEGA OBČINSKEGA SVETA.

Dne 8. maja je občinski svet goriški
sklenil med drugimi imenitnimi rečmi
tudi to, da kupi dva nova črna konja
za pokopavanje mrličev, sklenil je na-
baviti nekaj novih šolskih klopi in dal
pooblastilo za nakup novih plemen-
skih bikov. Važno in odgovornosti
polno je delo občinskih svetovalcev.

DAROVI.

Za Alojzijevišče. Sl. Posojilnica v
Kanal 300.— L.

Prisrčna hvala!

Za Slovensko sirotišče: Posojilnica
v Kanal 300 L. Srčna hvala!

VPRAŠANJA IN ODGOVORI.

Osek: Vprašanje: Katero umetno
gnojilo naj se doda gnojnici, s katero
se gnoji kromjirju in kako in kedaj
naj se to uporabi? Ali naj se zmeša
z gnojnico ali ne?

Odgovor: Kot dodatek k gnojnici se
rabi soliter, ki se z gnojnico zmeša.
Zmeša se 1 dan prej ko se gnojnica
rabi. V gnojnico v sodu se da na 1 hl
gnojnice 1 kg solitra.

Delavski vesnik.

Največje industrijsko podjetje v naših krajih so ladjedelnice v Trziču (Monfalconu), katerih lastnik je družina Cosulich. To so ladjedelnice, kakor jih je le malo na svetu. Edino na Angleškem in v Ameriki so večje.

Kapital podjetja

gre na milijone in milijone. Zvišal se je v zadnjem času od 15 na 60 milijonov lir, kar ni majhna svota. Ker so bile ladjedelnice v vojni porušene, so lastniki prosili pri vladi za posojilo in ga tudi dobili v znesku 55 in pol milijonov lir po 4^{1/2} od sto.

Iz poročila občnega zbora se vidi, da so imele ladjedelnice letos 107 tisoč lir čistega dobička. Tako se glasi vsaj uradno poročilo.

Koliko delavcev je zaposlenih in kaj so izdelovali?

V preteklem letu so preživljale ladjedelnice več ko 2000 delavcev in uradnikov.

V letu 1923. je podjetje izvršilo 9 potniških ladij za jezero Lago Maggiore, končalo nekatere ladje iz leta 1922. in se pečalo nato skoro izključno s popravo in razstavljanjem pokvarjenih parohodov; popravljalo je tudi železniške vozove in lokomotive in izvrševalo je v zadnjem času celo zrakoplovna dela.

V tekočem letu

je naročenih že pet novih ladij in bolgarska vlada je naročila v Trziču tri vlačilnice za paroplovbo na reki Donavi.

Trziške ladjedelnice so prosile, da bi rimska vlada naročila pri njih gradbo vojnih ladij, pa niso bile uslišane.

Tako je stanje tega velikega industrijskega podjetja, od katerega žive tisoči delavcev.

KRUHA MLADIM DELAVCEM.

Ameriške združene države so skoro popolnoma zaprle vrata italijanskim državljanom. Prav redkim se bo izpolnila želja, da bodo vstopili v deželo dolarjev. Le 4300 ljudi na leto se bo smelo izseliti iz Italije v Združene države. Na vsakih 10.000 italijanskih državljanov bo prišel en izseljenec! V novem izseljeniškim zakonu pa je druga važna dobitka. Dovoljenje za izselitev bodo proje dobili oni prosilec, ki so strokovno izšolani. Se več! Delavci, mojstri, delovodje itd., ki imajo strokovno izobrazbo, bodo zamogli dobiti potni list tudi če bodo število izseljenecv že prekoračeno.

Tako je Amerika povedala: Mi hočemo strokovnjakov, težake in kopače naj ohrani Evropa sama. Kruha bomo dali v prvi vrsti izšolanim strokovnim delavcem.

Naša Goriška ne more dati kruha vsem domačinom. Saj poznamo vroke za to: Tržaška luka je prazna, iz drugih dežel silijo h nam cene delovne moči, kmetijstvo peša, — in preveč prebivalstva mora iskati dela v tujini. In tu nam ameriški izseljeniški zakon kot blisk razsvetli bodočnost: Delavci brez strokovne izobrazbe nimajo vstopa v največjo industrijsko državo.

Kdor hoče mladim delavcem dati kruha — mora delavskemu dečku nuditi strokovno šolo. Tu vidimo, da je strokovna šola kruh za naše ljudi, je ključ za vrata, ki odpirajo vhod v tuje dežele. Šola dà kruha — ampak le, če se v njej dobro izučiš. Dobro pa se more človek izučiti le v domači, slovenski šoli, v slovenski šoli za židarje, mehanike, rokodelce itd. Ko stojijo tisoči slovenskih ljudi, ki bi želeli oditi v Ameriko, pred zaprtimi vrati — čutimo vsi, da je prašanje slovenske šole

prašanje kruha za delovno ljudstvo. In zato morajo slovenski delavci zapisati na svojo zastavo tudi ta klic: Za slovenske delavske otroke zahtevamo slovenske strokovne šole!

TRZASKO JUTARNO

so odprli 1. maja v navzočnosti prefekta in voditeljev primorske industrije. Komendant Segrè je v navdušenem govoru opeval fašizem, ki je zdrobil vso „komunistično ponorelost“, ki je hotela zažgati ladjedelnice pri Sv. Marku. Govornik je prav umestno bičal nasilja komunistov, a ni našel besede za nasilja proti delavcem. H koncu je govornik dvignil slavospev delu. Bolj koristno in lepo bi bilo, če bi mesto pozdrava delu — nakazalo podjetje delavkam bolj poštene plače. Kako naj žive delavke s plačo 8—10 lir, pa še v Trstu!

PREDILNICA V PODGORI.

Predilnica v Podgori bo postala veliko podjetje, ki bo zaposlovalo, ko bo dokončano, krog 5000 delovnih moči. V podjetju bo stalo 2600 avtomatičnih stavev. Podjetje bo imelo oddelek za prejo, tkalnico, barvilnico in mehanično delavnico. Lastnik podjetja je tržaška tovarna Brunner. Pri vseh delih so z malimi izjemami zaposleni domačini.

POZOR SVILOREJCI!

Letos 15. junija se obnovi v Gorici trg za sviloprejke. Vršil se bo na trgu Sv. Antona. Opozorjamo na ta trg vse kmetovalce, ki se bavijo z gojenjem sviloprejk in jim svetujemo, da se že sedaj nanj pripravljajo.

TRŽNE CENE V GORICI.

Dne 12. maja so bile na goriškem trgu sledeče cene: salata 1.20-2.40 liri, radič 0.59-0.80, špinača 1.—1.40 šparglji 3.—3.80 liri, krompir 0.60-0.80, fižol 2.20-2.60, česnik 1.20-1.60, svež grah 2.50-5.40, vrzote 2.00-3.40, jabolka 2-4 lire, maslo 14-17 lir, mleko 1.00-1.20, jajca 0.45-0.50.

VALUTA.

Dne 10. maja si dobil na tržaški borzi: za 100 avstrijskih kron 0.031-0.032 L; za 100 dinarjev 27.70-28.00 L; za 1 dolar 22.30-22.45 L; za 20 francoskih frankov v zlatu 86.50-87.25 L; za 1 šterling 97.80-98.— L.

BENESKE OBVEZNICE.

Dne 10. maja: Srednji tečaj 85.40, v Milanu 85.50; v Rimu 85.20, v Trstu 85.— lir.

TO IN ONO.

ALI NI SVET ZNOREL?

Ljudi, ki se znajo imenitno točiti s pestmi, imenujejo bokserje. V kratkem se bosta spopadla dva taka možakarja: amerikanec Dempsey in zamorec Vils, gledali ju bodo tisoči in tisoči radovednežev. Amerikanec zahteva kot odškodnino najmanj 850 tisoč dolarjev ali 16 milijonov lir in jih bo tudi dobil.

Norec, ki bodo milijone plačali, zaslužijo, da bi jim kdo prislonil 16 milijonov po zadnji plati.

KAKO POSLJES IN PREJMEŠ DENAR?

S 1. majem so prišle v veljavo poštna nakaznica, kakor jih imajo v starem kraljestvu. Izpolniš jih kakor dosedanje, le da moraš napisati tudi dan, ko si denar odposlal. Če ti kdo denar pošlje, ga ne dobiš na dom, ampak dobiš le nakaznico, s katero se javiš na pošti, kjer ti denar izplačajo. Ako te pošta ne pozna, se moraš legitimirati. Pri tej priliki lahko zahtevaš od pošte, da ti izstavi stalno izkaznico za dviganje denarja.

NEZNOSNA VROČINA

je bila te dni v Neapolju. Toplomer je kazal v senci 28 stopinj. Kakor v najhujšem poletju.

Najvišji Pastir je v nedeljo ob 9^{1/2} uri dop. poklical k Sebi pokrepčanega s sv. popotnico zvestega služabnika preč. gospoda

Janka Nep. Sedej-a

vikarija na Grahovem

Pogreb se bo vršil v torek 13. t. m. ob 11. uri dop.

Gorica-Cerkno 12. maja 1924.

Žalujoči sorodniki.

RAZGLAS.

Občina Avče bo oddala v najem planino na Čavnu nad Črničami, potom javne dražbe, ki se bo vršila dne 18. 5. 1924. ob 11. uri dopoldne v občinski pisarni v Avčah. Več se izve na dan dražbe.

Župan: J. Kolenc.

NOVE KNJIGE.

M. Humek: »DOMAČI VRT«.

Praktičen navod, kako ga urediti, mo, obdelujemo in krasimo. Cena vezani knjigi 18 lir.

Finžgar: »ZBRANI SPISI« IV. zvezek. (Dekla Ančka, novela). Cena na trdo vezani knjigi 9.60 lir.

France Stele: »ORIS ZGODOVINE UMETNOSTI PRI SLOVENCIH«. Kulturno zgodovinski poskus. Cena mehko vez. 18 lir.

Zaloga v KNJIGARNI K. T. D. Gorica, Montova hiša.

Cement iz Čedadada
po 17 lir kvintal
pri
Benečančku v Kobaridu

NAŠ ZOBOZDRAVNIK
doktor Lojz Kraigher

specialist za bolezni v ustih in zobeh. sprejema za vsa zobozdravniška in zobotehniška opravila
:: v Gorici, na Travniku št. 20

Manufakturna trgovina

RUDOLF KNEZ - GORICA

Piazza Ed. De Amicis 13 (Korenj).

Priporoča cenj. občinstvu v mestu in na deželi svojo bogato založeno trgovino z raznovrstnim novim blagom za ženske in moške obleke, ter za birmance. Obleke na mesto se izgotavljajo po najnižji ceni.

Za obilen obisk se priporoča

RUDOLF KNEZ.

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica

CORSO VERDI 82 (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne **Regenchart & Raymann**, vsakovrstno blago za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega sukna.

Blago solidno!

Cene zmerne!